

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418011317
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6418011317.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., na verejnom zasadnutí dňa 16. júna 2021 v trestnej veci obžalovaného Q. M., za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 21.04.2021, sp.zn. 4T/65/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný spod obžaloby Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom, sp.zn. 2 Pv 63/18/6613 zo dňa 27.06.2018 pre skutok kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 15.01.2018 pod rôznymi zámienkami a sľubmi, vystupujúc ako Q. A., postupne vylákal od E. A. sumu vo výške 500,- € tým spôsobom, že ho vyhľadal na adrese jeho bydliska a uviedol mu, že musí ísť s ním k notárovi do D. nad S., kde mu vyplatí dlžné peniaze z minulosti, k čomu je však potrebné zaplatiť poplatok notárovi vo výške 350,- €, ktorý neskôr navýšil o ďalších 150,- € a ak chce mať svoje peniaze vyplatené, tak mu musí poplatok pre notára poskytnúť, nakoľko on ho nemá v úmysle uhradiť, na základe čoho mu E. A. poskytol finančnú čiastku vo výške 500,- €, po prevzatí finančnej hotovosti však k žiadnemu notárovi s E. A. nešiel a ani mu nevrátil sľúbené finančné prostriedky, čím E. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. A. XXX/XA, K., spôsobil škodu vo výške 500,- €,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, za ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli poškodení Z. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, A. a W. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, D. nad S., odkázaní s nárokom na náhrady škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 22.04.2021, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 17.05.2021, a to proti výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pretože mal za to, že skutok sa stal, tento je trestným činom (zločinom) a spáchal ho obžalovaný.

Akceptoval tvrdenie okresného súdu, že vinu obžalovaného preukazoval len jeden priamy usvedčujúci dôkaz v podobe výpovede poškodeného E. A. v prípravnom konaní, avšak podľa neho ostatné dôkazy a závery z nich plynúce v súhrne tvoria logickú a nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré preukazovali všetky podstatné okolnosti skutku, ako aj vinu obžalovaného.

Obžalovaný v priebehu celého trestného konania nevypovedal, poškodený o skutku vypovedal trikrát, a to do zápisnice o trestnom oznámení, jej doplnení a napokon v pozícii svedka poškodeného po začatí

trestného stíhania. Jeho výpovede nie sú chaotické, ani rozporuplné v dôsledku prípadnej duševnej indispozície, inak by o tom vyšetrovateľ urobil záznam. Okrem toho svedok poškodený jednoznačne opoznal obžalovaného v rámci vykonanej rekognície, pričom tohto úkonu sa zúčastnil aj psychológ a ak by bol svedok poškodený v stave, ktorý by vylučoval jeho účasť na takomto úkone, taktiež by bol o tom urobený záznam.

Zo znaleckých posudkov psychiatra a psychológa vyplývalo, že poškodený netrpel žiadnou duševnou poruchou, neboli zistené známky demencie, práve naopak, verbálne a znalostné fondy boli nadpriemerné, neboli zistené sklony ku konfabuláciám. Ustálená bola len jeho adaptačná porucha - depresívne prežívanie reaktívneho charakteru, ktoré sa vyvinulo na základe inkriminovaných udalostí. Vzhľadom na jeho vysoký vek bola konštatovaná vysoká ovplyvniteľnosť, t.j., že sa mohol ľahko stať obeťou manipulácie. Hoci znalecké posudky boli vypracované koncom roku 2016 v rámci iného trestného konania, možno z nich nepochybné vychádzať. Pokiaľ bol poškodený hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici v máji 2018, stalo sa tak až po skutku, ako aj po ním učených výpovediach.

Určitú výpovednú hodnotu malo aj odmietnutie obžalovaného vypovedať, hoci to patrí medzi jeho práva, aby tým neprispieval k vlastnému sebaobviňovaniu. V tomto smere poukázal na rozhodnutia ESLP, z ktorých vyplýva, že ak dôkaz proti obvinenému volá po vysvetlení a také vysvetlenie nie je dané, môže byť vyvodený záver o vine. Konajúcemu súdu nič nebráni vziať do úvahy aj mlčanie obvineného pri uznaní jeho viny, pokiaľ odsúdenie nie je založené výlučne alebo v podstatnej miere na jeho mlčaní.

Obžalovaný bol súdom niekoľkokrát trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť, vrátane spáchania pokračovacieho zločinu podvodu formou spolupáchateľstva, keď viackrát osobne aj telefonicky spoločne s Q. A. kontaktovali poškodeného E. A. a pod rôznymi zámienkami a sľubmi od neho vylákali finančnú čiastku vo výške 5.410,- Eur. V tomto konaní sa obaja obžalovaní k danému skutku doznali a jediným rozumným dôvodom, aby sa poškodený opätovne stretol s obžalovaným ako osobou, ktorá ho už raz podviedla, bolo to, že od neho očakával vrátenie peňazí. Ak však vyvíja iniciatívu páchatel', tak celkom určite je okrem tejto možnosti reálna len jeho ďalšia snaha opätovne poškodeného podviesť. Pre obžalovaného je typický modus operandi, keď buď sám alebo s ďalšími spolupáchateľmi, si vyhládne osobu buď neskúsenú alebo staršiu s jednoduchším zmýšľaním, ktorej sľúbia nejaký prospech, ale ešte predtým od nej vylákajú finančné prostriedky. Je zrejmé, že obžalovaný nemal žiadny legálny príjem a trestnou činnosťou si zaobstarával zdroje na obživu a výdavky.

V ďalšom poukázal na výpoveď svedka Q. A., ktorý sa nechcel stretnúť s poškodeným, ani s ním komunikovať, keďže mu plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia za skutok, ktorého sa dopustil voči poškodenému. Svedok H. M. si pre odstup času a zdravotný stav viaceré okolnosti nepamätal, avšak v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaného dvakrát odviezol za poškodeným, pričom popísal dôvod a okolnosti týchto prevozov. Svedok C. B. viezol taktiež obžalovaného k poškodenému asi dvakrát, ale nevedel, čo si medzi sebou dojednávajú. Obžalovaný mu však tvrdil, že poškodený chce pomôcť jeho dcére, ktorá bola ťažko postihnutá. Žiadnu zmluvu o pôžičke nespisoval, ani o takej nevie.

Uvedené skutočnosti po vzájomnom vyhodnotení jednoznačne preukazujú, že sa obžalovaný predmetného skutku dopustil, teda nejde len o domnienky a vieru bez dôkazov, ako to hodnotila obhajoba, najmä ak v prospech obžalovaného nesvedčí ani jeden z vykonaných dôkazov. Napokon, ak by bol prijatý záver, že nebolo preukázané dokonanie predmetného trestného činu obžalovaným, zabezpečené dôkazy jednoznačne preukazujú, že sa obžalovaný o daný trestný čin minimálne pokúsil, resp. celkom určite ho pripravoval, čo je taktiež trestné, keďže išlo o zločin.

Dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný po prvotnom odsúdení opakovane konštatoval poškodeného, s ktorým sa aj opakovane stretol, tieto stretnutia trvali dlhší čas, pričom motívom týchto stretnutí nebola snaha obžalovaného o vrátenie peňazí poškodenému, pretože v takom prípade by sa o takej skutočnosti určite zmienil pred svedkom Q. A.. Z výpovede svedka H. M. jednoznačne vyplynulo, že sa obžalovaný s poškodeným rozprávali aj o notárovi, čo potvrdzuje výpoveď poškodeného, že k vráteniu peňazí malo dôjsť na notárskom úrade po zaplatení poplatkov. Navyše poškodený potom, čo uviedol, že už nemá žiadne peniaze a pôjde na políciu, skutočne podal v uvedený deň trestné oznámenie. Nebolo ozrejmené, čo mala preukazovať zmluva o pôžičke, podľa ktorej mal obžalovaný dňa 11.09.2017 prevziať od poškodeného ako veriteľa sumu 7.000,- Eur v hotovosti, ktorú mal vrátiť už dňa 30.09.2017. Ani papierik, na ktorom sa nachádzal text, že poškodený prebral dňa 05.12.2017 sumu 8.000,- Eur, nemožno hodnotiť v prospech obžalovaného, práve naopak, išlo z jeho strany o podvrh. Obžalovaný mal snahu od poškodeného vylákať ďalšie finančné prostriedky, keďže sa mu predstavil falošným menom, ktoré v skutočnosti patrilo jeho spolupáchateľovi z predchádzajúceho trestného konania, následne poškodeného zavádzal rôznymi výhovorkami s tým, že má záujem vrátiť mu finančné prostriedky. Na tom nič nemení skutočnosť, že poškodený mal určitý čas občiansky preukaz obžalovaného, keďže vzhľadom

na svoj vek, takmer 90 rokov, nemusel túto okolnosť dostatočne vyhodnotiť. Ak by bola páchatelom uvedeného skutku netrestaná osoba, prípadne by táto poškodeného predtým nepoznala, nebolo by čo namietat voči uplatneniu zásady „in dubio pro reo“, avšak o opaku jednoznačne hovorí predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za skutok, ktorého sa dopustil voči poškodenému.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu sa obžalovaný vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 26.05.2021. Nesúhlasil s argumentáciou odvolateľa, že nepriame dôkazy a logické závery z nich plynúce v súhrne tvoria nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich sa dôkazov, ktoré preukazujú všetky podstatné okolnosti skutku a tým aj jeho vinu. Okresný prokurátor prihliadal len na dôkazy, ktoré boli v jeho neprospech a ignoroval dôkazy a skutočnosti, ktoré vyznievali v jeho prospech. Jediným priamym usvedčujúcim dôkazom bola výpoveď poškodeného, ktorá však bola v rozpore s ďalšími vykonanými dôkazmi. Napr. poškodený uviedol, že do rúk svedka H. M. odovzdal sumu 150,- Eur, čo tento opakovane poprel. Ak odvolateľ nespochybňuje výpoveď tohto svedka, tak ju musí brať do úvahy ako celok a nielen tie časti z nej, ktoré mohol použiť v jeho neprospech. Prítomnosť psychológa pri výsluchu svedka nemá vplyv na to, či jeho výpoveď bola alebo nebola dôveryhodná. Poškodený mohol byť úprimne presvedčený o pravdivosti svojich tvrdení, avšak mohol byť ovplyvnený chorobou, ktorou preukázateľne trpel, najmä ak vypovedal vo februári 2018 a už v apríli 2018 bol hospitalizovaný pre demenciu a nezvládnuteľné správanie, čo potvrdzuje správa psychiatrickej nemocnice, ako aj výpoveď svedkyne Z. A.. Tieto dôkazy spochybňujú obsah znaleckých posudkov z roku 2016, keďže tieto boli vyhotovené s veľkým časovým odstupom pred daným skutkom, a preto boli nepoužiteľné v tomto konaní. Novšie lekárske správy totiž uvádzali úplne protichodné závery oproti nim. Poškodený tvrdil, že sa mu mal predstaviť pod cudzím menom, čo by nemalo žiadnu logiku, keďže sa už dlhšie poznali, naviac tento mal k dispozícii jeho občiansky preukaz.

Pokiaľ odmietol vypovedať, využitie tohto práva, ktoré mu nepochybne patrilo, nemôže byť za žiadnych okolností vykladané v jeho neprospech, predovšetkým v takej dôkaznej situácii, aká bola v tomto prípade. Okresný prokurátor citoval rozhodnutia, ktoré nemožno porovnávať s touto trestnou vecou, kde v jeho neprospech existujú len indície a predpoklady, vyplývajúce z jeho zlej povesti. Tendénčné hodnotenie dôkazov zo strany odvolateľa preukazuje aj to, že papierik, ktorý predložila svedkyňa Z. A. a ktorý mal údajne napísať poškodený, tento bez akejkolvek znalosti o jeho pôvode a autorovi, považoval za podvrh z jeho strany.

Prejavom dôkaznej núdze bola snaha obžaloby posunúť hodnotenie skutku aspoň do štádia pokusu alebo prípravy, ale ani pre tieto vývojové štádiá neexistujú žiadne dôkazy, nakoľko, ak tieto nepreukazujú samotné odovzdanie peňazí, nemožno ich kvalifikovať ani týmto spôsobom. Poškodený vypovedal, že došlo k odovzdaniu peňazí sčasti jemu a sčasti svedkovi H. M., čo tento výslovne poprel, teda v tomto smere existovali dve rozporné výpovede. Odvolateľ však oboch svedkov považoval za vierohodných, hoci len jeden z nich mohol mať pravdu, a preto tento rozpor vyriešil tak, že si z ich výpovedí vybral len to, čo sa mu hodilo do jeho schémy, čo však bolo neprípustné. Nepochybne bola, vzhľadom na všetky okolnosti, menej dôveryhodná výpoveď poškodeného, pretože na spochybnenie svedka H. M. neboli produkované žiadne dôkazy. Aj sám okresný prokurátor pripustil, že poškodený vzhľadom na svoj vek a psychický stav nemusel všetky skutočnosti dostatočne vyhodnotiť, čo však opätovne vyložil len v jeho neprospech.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovaného považoval napadnutý rozsudok za správny a zákonný, vrátane jeho odôvodnenia, naviac okresnému súdu nebolo možné vyčítať žiadne pochybenie a do úvahy už nepripadalo ani vykonanie ďalších dôkazov. Zotrval na argumentácii uvedenej v písomnom vyjadrení obžalovaného a navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu svojho obhajcu a rozhodnutie ponechal na odvolacom súde.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie v neprospech obžalovaného podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Po

uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného zo spáchania skutku, kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný.

Odvolací súd v zhode so záverom prvostupňového súdu konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané len to, že na danom mieste a v danom čase došlo medzi obžalovaným a poškodeným k stretnutiu, ktorému predchádzali aj iné stretnutia, avšak bez toho, že by sa jednoznačne preukázali ďalšie jednotlivé rozhodujúce skutočnosti, a to konkrétne také konanie obžalovaného, ktorým by naplnil zákonné znaky uvedeného zločinu.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, navyiac niektoré parciálne, čo nebolo namieste, vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu.

Pokiaľ ide o hodnotenie jednotlivých vykonaných dôkazov, vrátane svedeckých výpovedí vyznievajúcich, či už v prospech obžalovaného, alebo v jeho neprospech, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, predovšetkým na strane č. 6, s ktorým sa stotožnil, a to platí aj pre argumentáciu obžalovaného uvedenú v jeho písomnom vyjadrení k odvolaniu, a nebude ich celé nadbytočne opakovať.

Možno súhlasiť s tým, že výpoveď svedka poškodeného E. A. z prípravného konania, avšak ešte pred vznesením obvinenia obžalovanému bola jediným priamym usvedčujúcim dôkazom. Vzhľadom k takejto procesnej situácii však bola jeho dôkazná sila a hodnota nižšia, nakoľko ani obžalovaný, ani jeho obhajca neboli pri jeho výsluchu prítomní, teda ho nemohli ani vypočuť, hoci v tom čase bol tento úkon vykonaný zákonným spôsobom. Následne však už počas celého trestného konania nedošlo k vypočutiu tohto svedka poškodeného kontradiktórnym spôsobom, pričom išlo o rozhodujúci dôkaz a teda ustálenie viny obžalovaného v prevažnej väčšine len na tomto dôkaze by bolo jednak v rozpore so zákonom, a jednak aj s príslušnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. V tomto smere je potrebné poznamenať, že obžaloba bola podaná na okresný súd dňa 29.06.2018, avšak termín hlavného pojednávania bol nariadený až na deň 11.02.2020, t.j. po viac ako roku a pol, pričom svedok poškodený zomrel dňa 27.05.2020. Skutočnosť, že nedošlo k jeho vypočutiu v konaní pred súdom za dodržania zásady kontradiktórnosti, nemožno v žiadnom prípade vykladať v neprospech obžalovaného, ale práve naopak, v jeho prospech, keďže sa na takomto procesnom stave žiadnym spôsobom nepodieľal. Taktiež nemožno opomenúť vek a psychický stav svedka poškodeného, v ktorom sa nachádzal už v čase jeho výpovede, ale aj následne a ktorý bol zhodnotený v lekárskejších správach zo dňa 15.05.2019 a 29.10.2020.

Nad rámec uvedeného odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd nesprávne posúdil možnosť vykonania zápisníc o rekognícii osôb poškodeným zo dňa 19.02.2018 a svedkom H. M. zo dňa 01.03.2018, vrátane fotoalbumov, ako zákonných dôkazov, pretože uvedené vyšetrovacie úkony v prípravnom konaní boli vykonané v rozpore so zákonom. Zákonný postup preferuje vykonanie rekognície „in natura“, pretože výsledky získané pri takomto spôsobe sú hodnovernejšie, ako pri rekognícii podľa fotografií, ktorá sa má využívať sekundárne, čo už samo o sebe do určitej miery znižuje ich dôkaznú hodnotu. Oveľa závažnejším procesným pochybením bolo to, že uvedené osoby v procesnom postavení svedkov neboli pred samotným spoznávaním osoby obžalovaného vôbec vyzvané k tomu, aby ho najprv opísali, čo bolo v rozpore s ust. § 126 ods. 1 Tr. por. prvá veta. Tieto dôkazy teda boli z uvedeného dôvodu absolútne neúčinné a nebolo na ne možné vôbec prihliadať, pričom uvedené pochybenie už nebolo odstrániteľné, resp. napravitelné ani vykonaním novej rekognície, čo taktiež možno hodnotiť v prospech obžalovaného.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že síce nie je vylúčené, že sa obžalovaný dopustil skutku, kladeného mu za vinu, dokonca možno konštatovať, že bol z takéhoto konania v určitej miere podozrivý, a to vzhľadom na súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, avšak v tomto smere pretrvali viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Zároveň bolo potrebné vziať do úvahy aj súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech, ktoré mali neprehliadnuteľnú silu a hodnotu. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal odvolací súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil. Nebolo totiž jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané ani to, že sa vôbec stal skutok, pre ktorý bol stíhaný, najmä pokiaľ ide o rozhodujúce skutočnosti a okolnosti, ktorými by boli naplnené zákonné znaky uvedeného zločinu, a to bez ohľadu na jeho vývojové štádium.

Výrok, ktorým boli právni nástupcovia poškodeného E. A. podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nenapadla odvolaním žiadna z procesných strán, navyiac takýto postup je pri oslobodení obžalovaného spod obžaloby obligatórny.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.